

[H. Larsen (Bjerre).]

er der ingen grund til at tøve med at fastslå tingets stilling.

De bekymrede for broens placering står det således, at man i Sverige i visse jernbanekredse lægger megen vægt på den nordlige brolinje, så megen vægt, at det måske kan påvirke problemet om finansieringen. Da man ikke så godt kan have svenskerne til at bygge en halv bro i Helsingborg og danskerne til at bygge en halv bro ved København, må standpunkterne på en eller anden måde forliges, hvis da ikke problemets løsning ligger deri, at man bygger en jernbanebro mellem Helsingborg og Helsingør og en vejbro mellem København og Malmø. Sverige kunne da finansiere jernbanebroen og Danmark den kommende vejbro, hvis indtægter gennem en broafgift utvivlsomt vil formå at udløse betydelige interesser fra kapitalkredse både herhjemme og ude i verden.

Også spørgsmålet om finansieringsmulighederne var det vel rimeligt at give det høje ting anledning til at overveje, selv om der skulle være tid nok i øvrigt. Det er lidt kedeligt i forbindelse med den afgivne brobetænkning at få bekræftet mistanken om, at det for enhver pris har ligget de interesserede i den nordlige linjeføring på sinde at fremhæve alt det, der talte til gunst netop for denne linje, medens de meget vægtige argumenter for den sydlige linjeføring er forsøgt skjult. Således har det vakt pinlig opmærksomhed, at betydelige erhvervsorganisationer, hvis syn man ønskede, ikke har fået deres meget tungtvejende udtalelser optrykt i betænkningen. At store dele af landets erhvervsliv finder den sydligste linje rigtigst, fremgår af de mange positive svar, som Københavns overborgmester, hr. Urban Hansen, har fået på det udsendte spørgeskema, ligesom den stærkt positive reaktion på professor Ejler Alkjærs vægtige indlæg i brodebatten tydeligt bærer vidnesbyrd om den bredeste interesse for broens sydlige placering.

Den lovgivende forsamling må snarest have adgang til at give sit besyv med i denne sag, og det må ske i tide. Jeg tror, at den højtærede minister for offentlige arbejder deler dette syn. En bekræftelse herpå fra dette sted vil berolige sindene ikke alene

på Bornholm, men mange andre steder i vort land også.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Når det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) spørger, om jeg vil drage omsorg for, at spørgsmålet om Øresundsbroens placering bliver forelagt folketinget på grundlag af den nu offentliggjorte betænkning, må jeg svare, at jeg, såfremt regeringen måtte beslutte det, vil drage omsorg for, at spørgsmålet om en fast forbindelse over eller under Øresund til sin tid vil blive forelagt folketinget til behandling og til beslutning. Om det udelukkende bliver på grundlag af den nu afgivne betænkning, ser jeg mig ikke i stand til på nuværende tidspunkt at afgive noget løfte om. Denne sag er jo ikke et internt dansk anliggende, men en sag, som skal løses ved samarbejde mellem Sverige og Danmark, og spørgsmålet om placeringen og andre problemer vedrørende en fast Øresundsforbindelse må, før det kan komme til endelig behandling i dette høje ting, forhandles mellem de to regeringer i Sverige og Danmark.

Til yderligere orientering kan jeg oplyse, at betænkningen efter sædvanlig svensk praksis er sendt til remiss, d. v. s. høring, hos de statslige og kommunale institutioner i Sverige. I Danmark er betænkningen på sædvanlig måde offentliggjort, således at alle, som har ønske derom, har lejlighed til at udtale sig, hvilket, så vidt jeg har forstået, en hel del vil benytte sig af.

Jeg har desuden fået oplyst, at man i Sverige har sat fristen for eventuelle besvarelser til 1. juni i år, og det vil betyde, at man tidligst til efter sommeren kan forvente optaget kontakt mellem de to regeringer om sagens videre behandling.

Må jeg til slut benytte lejligheden til at gentage, hvad jeg tidligere har sagt her i det høje ting, at spørgsmålet om de bornholmske interesser i Øresundsforbindelsens placering vil indgå i de overvejelser, som vil finde sted, inden den endelige beslutning bliver taget.

H. Larsen (Bjerre): Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret på mit spørgsmål. Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at den højtærede minister